

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců Mgr. Jana Passera a JUDr. Jana Rutsche, v právní věci žalobce Ing. L. L., zast. JUDr. Alanem Korbelem, advokátem se sídlem v Praze 5 - Smíchově, náměstí 14. října 3, proti žalovanému Ministerstvu obrany, se sídlem v Praze 6, náměstí Svobody 471/27, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2004, čj. 10 Ca 33/2003 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Vojenský úřad sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 30. 10. 2002, snížil výsluhový příspěvek žalobce na částku 17797 Kč. K odvolání žalobce ze dne 22. 11. 2002 žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 12. 2002, čj. 421/3-162/2002-7542, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil a odvolání zamítl.

Žalobu proti tomuto rozhodnutí městský soud zamítl. V odůvodnění rozsudku nejprve podrobně popsal průběh správního řízení ve věci výsluhového příspěvku žalobce. Na základě zjištěného skutkového stavu věci dospěl k závěru, že námitky

v žalobě obsažené směřovaly proti jiným rozhodnutím žalovaného, která předcházela vydání rozhodnutí přezkoumávaných v tomto soudním řízení. Následně podrobně vysvětlil, proč žalobcem vytýkaná pochybení těchto předcházejících rozhodnutí nemohla mít a neměla vliv na zákonnost rozhodnutí přezkoumávaných. Dále uvedl, že v žalobě absentuje konkrétní námitka proti shora označeným rozhodnutím, tedy námitka směřující k předmětu správního řízení, které se týkalo stanovení výše výluhového příspěvku žalobci. Nesouhlasil se žalobcem, pokud ten uváděl, že žalobní námitky vymezil v jiné žalobě podané proti jinému rozhodnutí žalovaného týkajícího se téže věci. Dle soudu nemůže pouhý odkaz na jiné žalobcovo podání stanovit meze přezkumu v projednávané věci. Uzavřel proto, že žaloba ponechala bez konkrétních relevantních námitek důvody uvedené v napadeném rozhodnutí, a proto nemohla být úspěšná.

V kasační stížnosti žalobce sdělil, že ji podává z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Připustil sice, že v žalobě není přesně uvedeno, jaké vady napadenému rozhodnutí vytýkal, ale z jejího obsahu je podle něj patrné, že se jedná o tytéž vady, které vytýkal v žalobě proti předchozímu rozhodnutí žalovaného ve věci, neboť ten se s těmito námitkami nevypořádal ani v rozhodnutí napadeném žalobou. Tyto námitky uvedl také v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. I na tuto skutečnost v žalobě poukázal, a proto výklad jejího obsahu učiněný městským soudem je vadný. Navrhl tak, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek soudu zrušil.

Žalovaný využil svého práva a podal ke kasační stížnosti vyjádření. V něm znovu popsal průběh správního řízení včetně jednotlivých rozhodnutí v něm vydaných. Pokud jde o kasační stížnost, žalobce podle něj opět pouze odkazuje na dříve uplatněné námitky, aniž by je byl schopen v průběhu soudního řízení specifikovat a konkretizovat. Kasační stížnost také neobsahuje upřesnění v čem žalobce spatřuje konkrétně nezákonnost spočívající v nesprávném právním posouzení otázky soudem v předcházejícím řízení a v čem konkrétně spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu. Z uvedených důvodů proto navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Po seznámení se s obsahem správního i soudního spisu dospěl k závěru, že městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku naprosto přesně zjistil a popsal skutkový stav věci. V rámci toho vyčerpávajícím způsobem popsal průběh správního řízení týkajícího se výluhového příspěvku žalobce, včetně popisu

rozhodnutí správních orgánů a soudů předcházející vydání shora citovaných rozhodnutí a popisu žalobcových opravných prostředků. Stěžovatelova výtku ohledně chybného uvedení data u jednoho z rozhodnutí je v souvislosti s tím zcela nepodstatná.

Následně soud posoudil žalobu v rámci v ní vymezených žalobních bodů. Nejvyšší správní soud k tomu poznamenává, že tyto žalobní námitky žalobce vznesl ve velmi obecné rovině, a v důsledku toho byly na samé hranici přezkoumatelnosti. Pokud se ale jimi soud přesto zabýval, nebyl takový jeho postup v žalobcův neprospěch, naopak. Ostatně proti těmto závěrům soudu žalobce v kasační stížnosti nikterak nebrojil.

Jinými žalobními body se soud zabývat odmítl s odůvodněním, že pouhý odkaz na žalobu podanou u jiného soudu proti jinému rozhodnutí nemůže meze soudního přezkumu vymezit. Tento právní závěr soudu je zcela správný a Nejvyšší správní soud se s ním ztotožňuje. Stížní námitka vytykající soudu jeho chybné právní posouzení této otázky proto není důvodná.

Nejvyšší správní soud v souvislosti s tím připomíná, že žalobce je povinen jím uváděné žalobní body konkretizovat, tedy je povinen vylicit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samým, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Žaloba, případně její část, ve které žalobce toliko odkáže na žalobní body, které uplatnil v jiné soudní věci proti jinému rozhodnutí správního orgánu, byť by i bylo vydáno ve věcné souvislosti s rozhodnutím napadeným, nemá náležitosti požadované ustanovením § 71 s. ř. s. Pro úplnost nutno dodat, že totéž se týká žaloby, která toliko odkazuje na důvody opravného prostředku podaného žalobcem v řízení před správním orgánem. Těmito způsoby uplatněné žalobní body nemůže soud přezkoumávat (srovnej rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, www.nssoud.cz, nebo rozsudky Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 6. 1998, čj. 6 A 179/95 - 21, a ze dne 17. 2. 1995, čj. 6 A 15/94 - 39).

Navíc dle Nejvyššího správního soudu v přezkoumávané věci žalobce v žalobě ani výslovně neuvedl, že rozhodnutí žalovaného napadá také z důvodů uvedených v jiné žalobě, pouze se o existenci této žaloby zmínil. Až při jednání před soudem přišel s tvrzením, že rozhodnutí žalovaného napadal také z důvodů v této jiné žalobě uvedených. Pokud však městský soud považoval uvedenou zmínku o předmětné žalobě za odkaz na žalobní body v ní uvedené, nepochybil, učinil tak totiž opět v žalobcův prospěch. I za takového náhledu na formulaci žalobních bodů je ale přezkoumat, s ohledem na shora uvedené, nemohl. Nejvyšší správní soud

proto dospěl k závěru, že městský soud projednal všechny body, které žaloba obsahovala, že žádný neopomněl a že zcela v souladu se zásadou koncentrace řízení nepřihlédl k žádným jiným námitkám, o kterých žalobce začal později tvrdit, že je žaloba obsahovala, neboť takové jeho tvrzení nebylo oprávněné.

Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti, pak stěžovatel nijak blíže nespecifikoval, z jakých důvodů by podle něj mělo být napadené rozhodnutí soudu nepřezkoumatelné, zda pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů, či zda nepřezkoumatelnost spočívala v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Bez ohledu na tuto vadu kasační námitky, Nejvyšší správní soud tuto okolnost přezkoumal, neboť je k tomu povolán z úřední povinnosti a není při tom vázán důvody kasační stížnosti (srovnej § 109 odst. 3 s. ř. s.). Přezkoumávaný rozsudek soudu ale není rozhodně nesrozumitelný a s ohledem na shora uvedené není stížen ani nedostatkem důvodů, o něž se jeho závěry opírají. Také řízení před soudem netrpělo vadou zmíněné intenzity. Nejvyšší správní soud tak v přezkoumávané věci žádné z pochybení, ke kterým je povinen přihlédnout bez ohledu na důvody kasační stížnosti, neshledal.

Z výše uvedených důvodů proto nepřisvědčil námitkám žalobce v důvodech jím podřazených pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce nedosáhl v řízení procesního úspěchu, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 120, § 60 odst. 1 s. ř. s.), žalovanému náklady řízení o kasační stížnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. září 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu